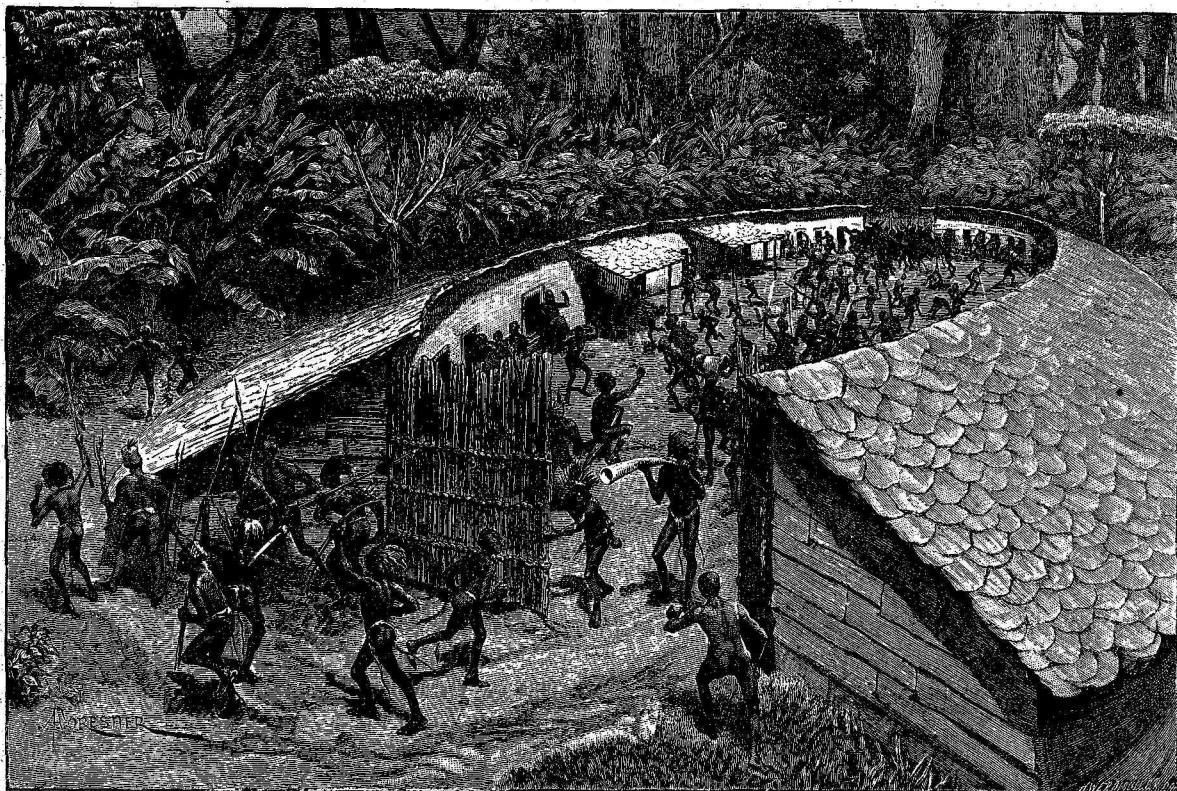

ποι οὔτοι εἶναι νάννοι ἤτοι πυγμαῖοι, ἄγουσι νομαδικὸν βίον, ἔχουσι μέγεθος μικρότερον τοῦ κανονικοῦ, ζῶσιν ἐντὸς τῶν πυκνοτέρων καὶ σκοτεινότερων μερῶν τοῦ δάσους καὶ τρέφονται ἐκ τῶν ἀγρίων ζώων, τὰ ὅποια μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιδεξιότητος θηρεύουσι. Τὸ μέγεθός των εἶνε διάφορον, παραλλάσσον μεταξύ 90 ἑκατοστῶν καὶ 1,4 τοῦ μέτρου. Ὁ ἐν τῇ τελείᾳ σωματικῇ του ἀναπτύξει εὐρισκόμενος πυγμαῖος ἔχει κατὰ μέσον ὄρον βάρος 40 χιλιογράμμων. Ἰδρύνουσι τὰς σκηνάς των εἰς ἀπόστασιν 3 ἕως 5 χιλιόμετρων περιφερείας περί τινα φυλὴν τῶν γεωργικῶν βίον ἀγόντων ἰθαγενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι εἶναι ὠραῖοι καὶ δυνατοὶ ἄνθρωποι. Περί τινα ἡραιωμένον χώρον τοῦ δάσους εὐρίσκονται ἐν ταῖς πυκναῖς συνδενδρίαις 10 ἢ καὶ 12 κεχωρισμένα

καὶ τὰς διφθέρας (τὰ γουναρικά) καὶ τοὺς ὀδόντας τῶν ἐλεφάντων. Πρὸς τοῦτοις συλλαμβάνουσι πτηνὰ χάριν τῶν πτερῶν καὶ τῶν πέλων, συλλέγουσι μέλι ἄγριον, παρασκευάζουσι δηλητήρια, καὶ πωλοῦσι πάντα ταῦτα εἰς τοὺς μεγαλοσωμότερους ἰθαγενεῖς ἀντὶ καρπῶν βανανέας, γλυκέων γεωμήλων, καπνῶν, δοράτων, μαχαίρων καὶ βελῶν. Τὸ ἀπέραντον ἐκεῖνο δάσος θὰ καδίστατο ταχέως ἔρημον ἀγρίων ζώων, ἂν μὴ περιωρίζοντο οἱ πυγμαῖοι εἰς μικράς, ὀλίγων τέτραγωνικῶν μιλίων ἐκτάσεις πέριξ τῶν ἀραιῶν τοῦ δάσους μερῶν.

Οἱ Πυγμαῖοι παρέχουσι καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς σωματικῶς μᾶλλον ἀνεπτυγμένους ἰθαγενεῖς, οἵτινες ζῶσιν ὡς γεωργοὶ εἰς τὰ ἀραιὰ μέρη τοῦ δάσους, Ἐμπειροὶ ὄντες τῶν ἀδιεξόδων λαβυρίνθων τοῦ δάσους,

ΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ. ΕΝ ΪΦΟΥΓΟΥ.

κοινότητες τῶν πυγμαίων τούτων, οἵτινες πάντες συμποσοῦνται εἰς 2000—2500 περίπου. Μετὰ τὰ ὅπλα των, τὰ μικρὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, τῶν ὁποίων αἱ αἰχραὶ εἶναι ἀλειμμένα μετὰ δηλητήριον, καὶ μετὰ τὰ δόρατά των φονεύουσιν ἐλέφαντας, βουβάλους καὶ ἀντιλόπας. Ἐκτὸς τούτου σκάπτουσι βαθεῖς λάκκους καὶ καλύπτουσιν αὐτοὺς ἐπιδεξίως μετὰ λεπτὰ ῥαβδία καὶ μετὰ φύλλα, εἴτα δὲ μετὰ χώμα, οὕτως ὥστε οἱ ἐλέφαντες καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα θηρία ἐμπίπτουσιν εἰς τοὺς λάκκους καὶ συλλαμβάνονται. Μετὰ τῆς αὐτῆς δολιότητος ἰδρύνουσι παγίδας διὰ τῶν ὁποίων ζωγοῦσι τοὺς σιμπανσᾶς τοὺς παβιαγοὺς καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν πιθήκων. Ἀνευρίσκοντες τὰ ἵχνη τῶν μοσχογαλῶν, τῶν ἰχνευμόνων καὶ τῶν μικρῶν τρακτικῶν θέτουσιν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα παγίδας τοξοειδεῖς, ἐν αἷς τὰ ζῶα ταῦτα κατὰ τὴν ταχειᾶν αὐτῶν διάβασιν συλλαμβάνονται ζῶντα ἢ στραγγαλίζονται. Ἐκτὸς τοῦ κρέατος τῶν σφαττομένων ἀγριμίων μεταχειρίζονται καὶ τὸ δέριμα πρὸς κατασκευὴν ἀσπίδων, χρησιμοποιοῦσι δὲ

δύνανται εὐκόλως νὰ κατασκοπῶσι, νὰ μανθάνωσι ταχέως τὴν προσέγγισιν ξένων, καὶ νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως τοὺς μονίμως ἔγκατεστημένους ἐν τῷ δάσει φίλους των. Οἱ Πυγμαῖοι εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἐθελονταὶ φύλακες, οἵτινες περιφρουροῦσι τὰς ἐν τῷ δάσει ὑπαίθρους κώμας τῶν λοιπῶν ἰθαγενῶν. Πᾶσα ἀτραπός, καθ' ὅταν δῆποτε διεύθυνσιν, ἄγει διὰ μέσου τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Κατὰ τοὺς διηνεκεῖς πολέμους τῶν ἐν τῷ δάσει ἀγρίων φυλῶν πρὸς ἀλλήλας, οἱ Πυγμαῖοι συμμαχοῦσι τῇ ἰσχυροτέρᾳ γειτονικῇ φυλῇ κατὰ τῶν εἰσβαλλόντων ξένων ἰθαγενῶν, ὡς ἐχθροὶ δὲ οὐδαμῶς εἶνε εὐκαταφρόνητοι. Ὅταν βέλος πρὸς βέλος, δηλητήριον πρὸς δηλητήριον, πανουργία πρὸς πανουργίαν ἀντιπαλαίωσιν, ἡ μεγίστη πιθανότης τῆς νίκης εἶνε ὑπὲρ τῆς μερίδος, μετ' ἧς συμμαχοῦσιν οἱ Πυγμαῖοι. Τὰ μικρὰ καὶ εὐκίνητα σώματα, ἡ ὑπεροχὴ ἐν τῇ θηρευτικῇ τέχνῃ καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων, ἡ πανουργία καὶ δολιότης εἶναι προσόντα τῶν Πυγμαίων, ἅτινα θὰ κα-